

Divi Thomae Aqvinatis Doctoris Angelici Opera Omnia

Summa diligentia ad exemplar Romanæ Impreßionis restituta

Complectens Tertiam Partem Summæ Theologiæ. Cum Commentariis
Reuerendiss. D. Thomæ de Vio Caietani Cardinalis S. Sixti, Et Opvcvlis
Eivsdem In tres Tomos distinctis

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Venetiis, 1593

1. Vtrum omnes teneantur ad suscipiendum baptisma.
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72797](#)

patre carnali, nisi necessitas contrarium exigit.
Ad tertium dicendum, q̄ confusio esset disci-
plinae, nisi esset unus principalis instructor. & ideo
in baptismo unus debet esse principalis susceptor: alii
tamen possunt admitti, quasi coadiutores.

QV AESTIO LXVIII.

De suscipientibus baptismum, in duodecim ar-
ticulos diuisa.

DEINDE considerandum est de suscipien-
tibus baptismum.
Et circa hoc queruntur duodecim.
¶ Primo, Vtrum omnes teneantur ad suscepti-
baptismum.
¶ Secundo, Vtrum aliquis possit saluari sine baptis-
mo.
¶ Tertio, Vtrum baptismus sit differendus.
¶ Quartio, Vtrum peccatores sint baptizandi.
¶ Quinto, Vtrum peccatoribus baptizatis sint im-
ponenda opera satisfactoria.
¶ Sexto, Vtrum requiratur confessio peccatorum.
¶ Septimo, Vtrum requiratur intentio ex parte ba-
ptizati.
¶ Octavo, Vtrum requiratur fides.
¶ Nonno, Vtrum pueri sint baptizandi.
¶ Decimo, Vtrum pueri Iudaorum sint baptizan-
di, inquit parentibus.
¶ Undecimo, Vtrum aliqui sint baptizandi in ma-
ternis uteris existentes.
¶ Duodecimo, Vtrum furiosi & amentes sint ba-
ptizandi.

ARTICVLVS PRIMVS.

Vtrum omnes teneantur ad susceptionem baptismi.

AD PRIMVM sic proceditur. Videtur, q̄ non te-
neantur omnes ad susceptionem baptismi. Per
Christum. nō est hominibus arcata via salutis: sed
ante Christi adventum poterant homines saluari si-
ne baptismo. ergo & post Christi adventum.

¶ Prat. Baptismus maxime uidetur esse institutus
in remedium peccati originalis: sed ille qui est bapti-
zatus, cum non habeat originale peccatum, non vi-
deatur q̄ posse illud transfundere in prolem. ergo si
lii baptizatorum non videntur esse baptizandi.

¶ Prat. Baptismus datur ad hoc, q̄ aliquis per gra-
tiam a peccato mundetur: sed hoc consequuntur il-
lii, qui sunt sanctificati in utero, sine baptismo. ergo
non tenentur ad suscepti bapntismum.

SED CONTRA est, qd dicitur Ioan.3. Nisi quis
renatus fuerit ex aqua & Spiritu sancto, nō potest in-
troire in regnum Dei, & in li. de Eccl. † dogmatibus di-

citur. Baptizatis tantum iter salutis esse credimus.

RESPON. Dicendum, q̄ ad illud homines tenent,
sine quo salutem consequi non potest. Manifestum est
autem, q̄ nullus potest salutem consequi, nisi per Chri-
stum. vnde & A. post. dicit Rom. 5. Sicut per unius
delictum in omnes homines in eodemnationem,
sic & per unius iustitiam, in omnes homines in iustifi-
cationē vitæ. Ad hoc autem datur baptismus, vt aliquis
per ipsum regeneratus, incorporetur Christo factus
membrum ipsius. vnde dicitur Gal. 3. Quicunque in
Christo baptizati estis, Christi induistis. vnde ma-
nifestum est, quod omnes ad baptismum tenentur,
& sine eo non potest esse salus hominibus.

AD PRIMVM ergo dicendum, quod nūquam

A homines potuerunt saluari etiam ante Christi aduen-
tum, nisi fierent membra Christi: quia, ut dicitur
Act. 4. non est aliud nomen datum hominibus, in
quo oporteat nos saluos fieri: sed ante aduentum
Christi, homines Christo incorporabantur, per fi-
dem futuri aduentus: cuius fidei signaculum erat
circuncisio, ut Apostolus dicit Rom. 4. ante uero quam
circuncisio institueretur, sola fide (ut Gregorius * dicit) li. 4. Mord. 2.
cum sacrificiorum oblatione, quibus suam fidem
antiqui patres profitebantur, homines Christo in
corporabantur. Post aduentum etiam Christi, ho-
mines per fidem Christo incorporantur, secundum
illud Ephe. 3. Habitare Christum per fidem in cor-
dibus uestris: sed alio signo manifestatur fides rei iā
præsentis, quam demonstraretur, quando erat futu-
ra: sicut etiam alijs verbis significatur præsens, præce-
ritum, & futurum. Et ideo licet ipsum sacramētum
baptismi non semper fuerit necessarium ad salutē,
fides tamen cuius baptismus sacramentum est, sem-
per necessaria fuit.

AD SECUNDVM dicendum, q̄ (sicut in 2. parte di-
ctum est,*) illi qui baptizantur, renouantur per ba-
ptismum secundum spiritum, corpus tamen rema-
net subiectum uetus statu peccati, secundum illud p. 2. q. 8. 2. 3.
Rom. 8. Corpus quidem mortuum est propter pec-
catum, spiritus uero uiuit propter iustificationem.
Vnde & Augustinus * probat in lib. contra Julianum, q̄
non baptizatur in homine, quicquid in eo est. Ma-
nifestum est autem, q̄ homo non generat genera-
tione carnali secundum spiritum, sed secundū car-
nem. & ideo filii baptizatorum, cum peccato origi-
nali nascuntur: vnde indigent baptizari.

AD TERTIVM dicendum, q̄ illi, qui sunt sancti-
ficati in utero, consequuntur quidem gratiam e-
mendantem a peccato originali: non tamen ex
hoc ipso consequuntur characterem, quo Christo
configurantur. & propter hoc, si aliqui nunc sancti-
ficarentur in utero, necesse esset eos baptizari, ut
per susceptionem characteris, aliis membris Christi
conformarentur.

ARTICVLVS II.

Vtrum sine baptismo aliquis possit saluari.

AD SECUNDVM sic proceditur. Videtur quod
sine baptismo nullus possit saluari. Dicit enim
Dominus Io. 3. Nisi quis renatus fuerit ex a-
qua & spiritu sancto, non potest introire in regnum
Dei: sed illi soli saluanti, qui regnum Dei intrant.
ergo nullus potest saluari sine baptismo, quo aliis
regeneratur ex aqua & spiritu sancto.

¶ 2. Pr. In li. * de Ecclesiasticis dogmatibus dicitur,
Nullum catechumenum, quamvis in bonis operi-
bus defunctum, uitam eternam habere credimus
excepto martyrio, ubi totum sacramentum baptis-
mi completur: sed si aliquibus, sine baptismo posset
saluari, maxime hoc haberet locum in catechume-
nis bona opera habentibus, qui videntur habere fi-
dem per dilectionem operantem, uidetur ergo, q̄
sine baptismo nullus possit saluari.

¶ 3. Pr. Sicut supra dictū est*, sacramentum baptis-
mi est de necessitate salutis. Necesarium autem est,
sine quo non potest aliquid esse, ut dicitur Met. * ergo
ut qd sine baptismo nullus possit cōsequi salutem.

SED CONTRA est, quod Augustinus dicit super Leuiti-
cum. Inuisibilem sanctificationē quibusdam affui-
se & profuisse, sine uisibilibus sacramētis: uisibilem
uero sanctificationem (qua sit sacramento uisibili)

In li. q. in 1. e.
ii. q. 8. 4. ame-
dic. com. 4.